



ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

**ΣΧΟΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ – ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑΣ**

“THE TRANSLATION THAT EXPLODED”

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟ “THE TICKET THAT
EXPLODED” ΤΟΥ WILLIAM BURROUGHS**

της φοιτήτριας

ΜΑΡΙΑΣ ΤΣΙΦΤΕΛΗ

Ξ2018315

ΕΠΙΒΛΕΠΟΝΤΕΣ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ:

Νίκος Παπαδημητρίου

Γιώργος Κεντρωτής

Πασχάλης Νικολάου

ΚΕΡΚΥΡΑ, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2020

“THE TRANSLATION THAT EXPLODED”

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. ΠΡΟΛΟΓΟΣ
2. ΕΙΣΑΓΩΓΗ
3. ΣΥΝΤΟΜΗ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ
4. ΠΕΡΙ “THE TICKET THAT EXPLODED”
ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΝΟΗΜΑΤΟΣ
5. ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΩΝ
6. ΓΕΝΙΚΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ
7. Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥ ΜΠΑΡΟΥΖ
Τα τρία επίπεδα και οι συνέπειες της στη μουσική ροκ
8. ΟΙ ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΤΟΥ ΜΠΑΡΟΥΖ
Cut- up, fold- in
9. Η ΓΕΝΙΑ ΜΠΗΤ- THE BEAT GENERATION
10. ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΟΡΟΥ
11. ΚΥΡΙΟΙ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΗΣ «ΜΠΗΤ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ»
12. Η ΣΚΟΤΕΙΝΗ ΠΛΕΥΡΑ
13. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
14. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Συμπληρώνοντας 6 χρόνια, ως προπτυχιακή και μεταπτυχιακή φοιτήτρια, στοχεύοντας και ακόμη πιο πέρα, καταθέτω αυτή τη Διπλωματική εργασία, ως επιστέγασμα των μέχρι τώρα σπουδών μου. Ο τίτλος “The Translation That Exploded” μπορεί να ξαφνιάσει, αλλά το περιεχόμενο και η δουλειά που έκανα, μεταφραστική και ερευνητική, ελπίζω να τον εξηγήσει επαρκώς.

Κατά τη διάρκεια φοίτησης μου στο προπτυχιακό τμήμα του Τμήματος Ξένων Γλωσσών Μετάφρασης και Διερμηνείας του Ιονίου Πανεπιστημίου, είχα ήδη εκδηλώσει το ενδιαφέρον μου προς τη λογοτεχνία, η οποία ανέκαθεν με συγκινούσε και μου έδινε τη δυνατότητα να ερμηνεύω τον κόσμο με τον δικό μου ξεχωριστό τρόπο. Με την εισαγωγή μου στο ΠΜΣ «Επιστήμη της Μετάφρασης» ήρθα σε επαφή με διάφορα γνωστικά αντικείμενα, τα οποία βρήκα εξίσου σημαντικά. Παρόλα αυτά η λογοτεχνία εξακολουθούσε να είναι στην πρώτη θέση.

Φτάνοντας πια στο καλοκαίρι του 2019, και με την ολοκλήρωση των δύο βασικών εξαμήνων φοίτησης του ΠΜΣ, είχε έρθει η ώρα να αποφασίσω ποιο θα είναι το θέμα της διπλωματικής μου εργασίας. Σε αυτό το σημείο ξεκίνησε η συνεργασία μου με τον κύριο Παπαδημητρίου, ο οποίος με έφερε σε επαφή με το βιβλίο του William Burroughs “The ticket that exploded” . Μέχρι εκείνη τη στιγμή δεν γνώριζα το συγγραφέα και το έργο του. Η πρώτη επαφή μου με αυτό, με βρήκε κάπως επιφυλακτική. Το γεγονός δε, ότι κανένας Έλληνας μεταφραστής δεν είχε επιχειρήσει να το μεταφράσει με προβληματίσε ακόμα περισσότερο.

Η αρχή ήταν κάπως δύσκολη. Χρειάστηκαν πολλές ώρες ανάγνωσης για να καταλάβω, ότι από το βιβλίο αυτό απουσιάζει η γραμμικότητα, καθώς πρόκειται για ένα λογοτεχνικό παραλήρημα του Μπάροουζ, στο οποίο μάλιστα προστίθενται διάφορες τεχνικές γραφής, με αποτέλεσμα αυτό να γίνεται ακόμα πιο δυσνόητο. Παρόλα αυτά δεν σκέφτηκα στιγμή να τα παρατήσω, καθώς μπροστά μου βρισκόταν η μεγαλύτερη πρόκληση των τελευταίων ετών, η οποία με έκανε να θέλω να αποδείξω πρώτα στον εαυτό μου, κι ύστερα σε όλους τους άλλους ότι μπορώ να τα καταφέρω. Και ελπίζω ότι το πέτυχα.

Κι επειδή Ιόνιο Πανεπιστήμιο χωρίς τον κύριο Παπαδημητρίου και τον κύριο Κεντρωτή δεν υφίσταται, θα ήθελα σε αυτό το σημείο να ευχαριστήσω έναν- έναν ξεχωριστά τους αγαπημένους μου καθηγητές. Τον βασικό μου επόπτη κ. Νικόλα Παπαδημητρίου, ο οποίος δεν έπαψε στιγμή να με στηρίζει σε αυτό το δημιουργικό ταξίδι. Ήταν πάντα πρόθυμος, οποιαδήποτε στιγμή της ημέρας να με ακούσει και να καθησυχάσει τους προβληματισμούς μου. Κύριε Παπαδημητρίου, σας ευχαριστώ που μου χαρίσατε απλόχερα την βοήθεια σας και σταθήκατε στο πλευρό μου. Θα σας τιμώ πάντοτε με τη φιλία μου! Θα ήθελα να ευχαριστήσω, επίσης τον Κοσμήτορα της σχολής κύριο Γιώργο Κεντρωτή για την ηθική του υποστήριξη και προθυμία να με ακούσει τις στιγμές που χρειαζόμουν την συμβουλή του και να με νουθετήσει σωστά με βάση την εμπειρία του. Με όλη την ειλικρίνεια και το σεβασμό στα πρόσωπα των καθηγητών μου κι έχοντας στην πλάτη μου 6 χρόνια φοίτησης στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο

είμαι σε θέση να εκφράσω πως δεν χρειαζόμαστε μόνο σωστά καταρτισμένους «απρόσωπους» επαγγελματίες στο τμήμα μας, αλλά καθηγητές που βρίσκονται στο πλευρό των φοιτητών τους πάνω από όλα ως άνθρωποι ευαισθητοποιημένοι απέναντι στην κοινωνία. Ο κ. Παπαδημητρίου και ο κ. Κεντρωτής είναι για μένα πρότυπα ανθρώπων- καθηγητών και χαίρομαι πάνω από όλα που τους γνώρισα και που συνεργάστηκα μαζί τους. Ευχαριστώ, επίσης τον τρίτο επόπτη της διπλωματικής μου εργασίας, κύριο Νικολάου Πασχάλη.

Κλείνοντας, χρωστάω ένα μεγάλο «ευχαριστώ» στην οικογένεια μου, τους γονείς και τον αδερφό μου που είναι πάντα δίπλα μου δείχνοντας μου το δρόμο της αξιοπρέπειας προς την πραγματοποίηση των στόχων – ονείρων μου. Ότι έχω καταφέρει σήμερα, το χρωστάω πρώτα σε αυτούς.

Δεν θα μπορούσα να παραλείψω τις φίλες μου Παπακωνσταντίνου Ρωσάννα και Γιαννακάκη Αγγελική που στάθηκαν πνευματικά και ηθικά στο πλευρό μου.

Σας ευχαριστώ όλους από καρδιάς!

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η έμπνευση, και η πρόκληση να μεταφράσω το παρόν κείμενο ήρθε στα μαθήματα του ΠΜΣ «Κείμενα Τέχνης και Πολιτισμού». Ο διδάσκων, ανάμεσα στα άλλα, μας παρουσίασε ένα βιβλίο, κατά τα λεγόμενά του «αμετάφραστο». Η περιέργεια αρχικά, η πρόκληση στη συνέχεια, ήταν μεγάλες. Κάπως έτσι έφτασε ο Ιούνιος, κι εγώ πια κρατούσα στα χέρια μου το “The ticket that exploded” του William Burroughs.

Η πρώτη επαφή με το βιβλίο ήταν για μένα κάπως σοκαριστική, καθώς οι τεχνικές και ο κατεξοχήν συνειρμικός λόγος του Μπάροουζ έκαναν το κείμενο ακόμα πιο δυσνόητο. Ύστερα από πολλές ώρες μελέτης, ήμουν πια σε θέση να κατανοήσω τα κεντρικά σημεία του νοήματος, όπως επίσης και να εξηγήσω τον τίτλο του βιβλίου.

Θα ξεκινήσω, λοιπόν δίνοντας τις δικές μου πιθανές ερμηνείες του τίτλου, οι οποίες αρχικά αποτέλεσαν σύλληψη του κύριου Παπαδημητρίου, ο οποίος με βοήθησε να αποκρυπτογραφήσω τον αινιγματικό τίτλο αυτού του έργου.

Η πρώτη ερμηνεία του τίτλου έχει να κάνει με την σκοτεινή πλευρά της ζωής. Όπως ήδη γνωρίζουμε, ο Μπάροουζ προερχόταν από μία εύπορη οικογένεια, επομένως είχε λύσει το βιοποριστικό του ζήτημα, και άρα δεν χρειαζόταν να εργάζεται. Μάλιστα οι ίδιοι του οι γονείς, του παραχωρούσαν κάθε μήνα ένα ικανό ποσό προκειμένου να μη χρειάζεται να δουλεύει για να ζήσει. Στην πράξη αυτό μας επιτρέπει να καταλάβουμε πως ο Μπάροουζ δεν είχε να διαχειριστεί κανένα πρόβλημα στη ζωή του και μπορούσε να ζήσει μια απόλυτα φυσιολογική ζωή, αν ο ίδιος το επέλεγε. Μέσα του, όμως «έκαιγε» η επιθυμία να εξερευνήσει τη σκοτεινή πλευρά της ζωής. Έτσι ζήτησε ένα εισιτήριο (the ticket) για την κόλαση. Εκεί συνάντησε ανθρώπους με πάθη κι έγινε ένας από αυτούς. Εθίστηκε στα ναρκωτικά, έζησε τη βία και απόλαυσε το ομοφυλοφιλικό σεξ με ανήλικα αγόρια. Το εισιτήριο για την κόλαση «έσκασε» στα χέρια του Μπάροουζ (exploded), καθώς τον οδήγησε στην σκοτεινή πλευρά της ζωής από την οποία δεν βγήκε ποτέ. Ύστερα από αυτή την απόφαση εθίστηκε στα ναρκωτικά, υπό την επήρεια των οποίων σκότωσε μάλιστα και τη γυναίκα του, χωρίς να το θέλει. Άρα το εισιτήριο αυτό, ήταν “one way ticket”, πήγε στην κόλαση και δεν βγήκε ποτέ από αυτήν.

Η δεύτερη νοηματική προσέγγιση του τίτλου, αφορά γενικότερα τους τοξικομανείς και τη χρήση ουσιών. Η δόση αποτελεί το «εισιτήριο» προς την ευφορία κι εξασφαλίζει την προσωρινή γαλήνη του χρήστη, καθώς τον απομακρύνει προσωρινά από τη δίνη της πραγματικότητας. Μόλις αυτή η ευφορία παρέλθει, ο χρήστης την αποζητά και πάλι. Επαναλαμβάνοντας συνεχώς αυτή τη διαδικασία, ο χρήστης αυξάνει σταδιακά τη δόση, προκειμένου να παρατείνει την ευχαρίστηση που ακολουθεί. Μέχρι που καταλήγει στην υπερδοσολογία και πεθαίνει από αυτή (άρα το εισιτήριο «έσκασε-εξερράγη»)

Οι ερμηνείες αυτές επιβεβαιώνονται και μέσα στο βιβλίο, παρόλα αυτά το πραγματικό νόημα θεωρώ πως βρίσκεται κάπου στη μέση.

Σε ότι αφορά τον τίτλο της παρούσας διπλωματικής “The Translation that exploded” συνδέεται και αυτή κατά κάποιο τρόπο με τον τίτλο του βιβλίου. Ξεκινώντας αρχικά την εργασία μου, είχα στο μυαλό μου την κλασική δομή διπλωματικής εργασίας, η οποία αποτελείται από ένα πρωτότυπο κείμενο, το μετάφρασμα του και τον σχολιασμό των μεταφραστικών προβλημάτων. Μελετώντας, όμως το βιβλίο συνειδητοποίησα πως δεν έχει καμία γραμμικότητα (αρχή- μέση και τέλος), καθώς είναι πιθανότατα προϊόν ενός λογοτεχνικού παραληρήματος. Έτσι πήρα την απόφαση να μη μείνω μόνο στα προφανή, αλλά να επεκταθώ και στη δημιουργία ενός είδους δοκιμίου, στο οποίο θα εξηγώ τις πιθανές ερμηνείες που κρύβονται πίσω από αυτό το έργο. Έτσι, λοιπόν η αρχική μου ιδέα περί μετάφρασης «έσκασε- εξερράγη», καθώς αντικαταστάθηκε από μία άλλη πιο σύνθετη και δημιουργική.

Η συνέχεια ήταν ξεχωριστή, καθώς είχα καταλάβει πλέον το νόημα του βιβλίου και είχα καταφέρει να το κάνω «κτήμα» μου. Έπειτα η δουλειά μου έγινε πολύ πιο ευχάριστη και ουσιαστική, εφόσον είχα καλύψει το νοηματικό κενό, από το οποίο χαρακτηριζόταν η πρώτη περίοδος της εργασίας μου. Εύχομαι η συνέχεια που ακολουθεί να σας ικανοποιήσει και η παρούσα εργασία να συμβάλλει στην παγκόσμια επιστημονική έρευνα γύρω από το όνομα του William Burroughs.

ΣΥΝΤΟΜΗ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ο Γουίλιαμ Μπάροουζ γεννήθηκε το 1914 και πέθανε το 1997) ήταν Αμερικανός συγγραφέας, ζωγράφος και σεναριογράφος. Το περισσότερο έργο του είναι αυτοβιογραφικό, βασισμένο στις προσωπικές του εμπειρίες από τον εθισμό του στο όπιο (είδος ναρκωτικού), γεγονός που σημάδεψε τα τελευταία 50 χρόνια της ζωής του. Ο Μπάροουζ ήταν μία καθοριστική μορφή της Μπητ γενιάς και ένας αβάν-γκαρντ συγγραφέας που επηρέασε τη λαϊκή κουλτούρα αλλά και τη λογοτεχνία.

Ο Μπάροουζ έζησε μια πολύ έντονη ζωή, ιδιαίτερα για εκείνη την εποχή. Καθώς προερχόταν από μια εύπορη οικογένεια κι επομένως είχε λύσει το βιοποριστικό του ζήτημα, αρκέστηκε στο να ανακαλύψει την πραγματική του ταυτότητα μέσα από ταξίδια, παράνομες ουσίες, σεξουαλικές περιπέτειες και άλλου είδους συναναστροφές.

Αποφοίτησε από το σχολείο Τέιλορ στο Σεντ Λούις το 1932 και πήγε στο Χάρβαρντ για να αποκτήσει πτυχίο καλών τεχνών. Το καλοκαίρι δούλεψε σαν ρεπόρτερ σε τοπική εφημερίδα αλλά η δουλειά δεν του άρεσε και αρνήθηκε να καλύψει κάποια γεγονότα, όπως το πνιγμό ενός παιδιού. Το ίδιο καλοκαίρι είχε τη πρώτη του σεξουαλική εμπειρία με μια πόρνη. Παράλληλα με τις σπουδές του στο Χάρβαρντ έκανε ταξίδια στη Νέα Υόρκη και πήγαινε σε πιάνο μπαρ και μέρη όπου σύχναζαν ομοφυλόφιλοι μαζί με τον ευκατάστατο φίλο του Ρίτσαρντ Στερν.

Αφού έφυγε από το Χάρβαρντ σπούδασε για μικρό διάστημα ιατρική στη Βιέννη. Ταξιδεύοντας στην Ευρώπη ήρθε σε επαφή με ομοφυλόφιλους εκεί, έβρισκε αγόρια στις δημόσιες τουαλέτες και κινούνταν σε περιθωριακούς κύκλους. Εκεί γνώρισε την Ίλζε Κλάππερ, μια εβραία που κρυβόταν από το ναζιστικό καθεστώς. Αν και δεν είχαν ποτέ σχέση την παντρεύτηκε, παρά την αντίθεση των γονιών του, για να της εξασφαλίσει την είσοδο στις Η.Π.Α. Μετά την είσοδό της στη χώρα χώρισαν αλλά παρέμειναν φίλοι για πολλά χρόνια. το 1939, η ψυχική του υγεία απασχόλησε τους γονείς του, ιδίως μετά τον αυτοτραυματισμό του στο δάχτυλο του χεριού για να εντυπωσιάσει έναν άντρα. Αυτό το γεγονός τον οδήγησε να γράψει τη μικρού μήκους ιστορία "Το Δάχτυλο".

Αποφοίτησε από το Χάρβαρντ το 1936. Οι γονείς του αποφάσισαν μετά την αποφοίτησή του να του παραχωρήσουν μηνιαίο εισόδημα 200 δολάρια, γενναιόδωρο για την εποχή ποσό. Ήταν αρκετό για να τον συντηρεί και εγγυόταν την άνετη ζωή του για τα επόμενα 25 χρόνια. Αυτό το εισόδημα αποτέλεσε το εισιτήριο για την ελευθερία του, καθώς του έδωσε τη δυνατότητα να ζει όπου θέλει χωρίς την ανάγκη για σκληρή εργασία. Τα χρήματα αυτά προέρχονταν από τη πώληση των δικαιωμάτων της εφεύρεσης του παππού του Μπάροουζ, για 200.000 δολάρια κατά το οικονομικό κραχ του 1929.

Ειρωνική λεπτομέρεια το ότι την εποχή εκείνη ο Μπάροουζ δεν θεωρεί τον εαυτό του συγγραφέα. Προσπαθεί να ικανοποιήσει την δίψα του για αναζήτηση της ταυτότητας του στην ενασχόληση με παράνομες δραστηριότητες. Ελπίζοντας ότι θα βρει τον εαυτό του σε μια κοινότητα παράνομων επιδίδεται σε αγορές κλεμμένων προϊόντων και σύντομα εθίζεται στην μορφίνη, την οποία αργότερα αντικατέστησε με την ηρωίνη. Συζώντας από το 1947 με την Joan Vollmer αποκτά μαζί της ένα γιο, τον William S. Burroughs Jr. και σύντομα μετακομίζουν διαδοχικά στην Νέα Ορλεάνη, το Τέξας και το Μεξικό προς αναζήτηση παράνομων ουσιών. Καταγράφει τις εμπειρίες του σχετικά

την χρήση παράνομων ουσιών στο πρώτο βιβλίο του “Junkie”, το οποίο εκδίδεται το 1953.

Παρά το γεγονός ότι ο Ουίλιαμ Μπάροουζ δήλωνε ανοιχτά πως ήταν ομοφυλόφιλος, είχε γυναίκα και παιδί. Το 1951 σκότωσε κατά λάθος τη γυναίκα του. Την ημέρα εκείνη, βρισκόταν μαζί της, αλλά και μαζί με μια αμφιλεγόμενη παρέα στο Μεξικό. Ήταν όλοι τους μεθυσμένοι όταν αποφάσισαν να υποδυθούν τον Γουλιέλμο Τέλο, όχι όμως με τόξο και βέλη, αλλά με ένα περιστροφο.

Η σύζυγος του Μπάροουζ έβαλε ένα ποτήρι στο κεφάλι της και εκείνος απλώς πυροβόλησε για να το πετύχει. Μόνο που αστόχησε και τη σκότωσε κατά λάθος, στα 28 της χρόνια. Οι φίλοι του έσπευσαν να τον υπερασπιστούν λέγοντας πως το όπλο εκπυρσοκρότησε, αλλά το μεξικανικό δικαστήριο τον καταδίκασε ερήμην για ανθρωποκτονία. Αργότερα, ο Μπάροουζ ισχυρίστηκε ότι μια ανώτερη δύναμη τον οδήγησε στο να το κάνει και πως η πράξη αυτή εκτόξευσε τη δημοτικότητά του ως συγγραφέα.

Μετά το θάνατο της γυναίκας του, ταξιδεύει στην Λατινική Αμερική, καταγράφοντας αργότερα τις εμπειρίες του στο βιβλίο με τίτλο “The Yage Letters”, το οποίο εκδίδεται το 1963.

Ο ίδιος δεν διστάζει τώρα να χαρακτηρίσει τον εαυτό του συγγραφέα και προβάλλει τον θάνατο της γυναίκας του ως καθοριστικό στοιχείο, ως ένα γεγονός το οποίο τον εξώθησε στην συγγραφή. Αναφέρεται στην ύπαρξη ενός «Άσχημου Πνεύματος» το οποίο τον ανάγκασε σε έναν αγώνα, τον οποίο «μπορεί να νικήσει μόνο γράφοντας». Μετακομίζει στην Ταγγέρη του Μαρόκου και στις αρχές του 1957 ξεκινά τη συγγραφή του σημαντικού βιβλίου του “Naked Lunch”. Μέσω του βιβλίου αυτού ο Burroughs δηλώνει ότι ξεφορτώνεται «το μεσοαστικό του παρελθόν μια για πάντα. Πρόκειται για μια κάθαρση καθώς λέω τα χειρότερα πράγματα που μου έρχονται στο νου». Σημειώνεται ότι την περίοδο συγγραφής του βιβλίου έχει απεξαρτηθεί από την χρήση ουσιών. Το βιβλίο του αυτό εκδίδεται το 1959 και προκαλεί αίσθηση, εν μέρει λόγω και της ειλικρίνειας του συγγραφέα για τις σεξουαλικές του προτιμήσεις.

Οι επόμενες δεκαετίες αποδεικνύονται ιδιαίτερα παραγωγικές για τον συγγραφέα, ο οποίος εκλέχθηκε το 1984 μέλος της Αμερικανικής Ακαδημίας και του Ινστιτούτου Γραμμάτων και Τεχνών. Έχοντας επιστρέψει από καιρό στην Αμερική, πρώτα στην Νέα Υόρκη και στη συνέχεια στο Κάνσας, αφήνει την τελευταία του πνοή τον Αύγουστο του 1997.

ΠΕΡΙ “THE TICKET THAT EXPLODED”

ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΝΟΗΜΑΤΟΣ

Το “The ticket that exploded” είναι ένα μυθιστόρημα επιστημονικής φαντασίας που γράφει ο θρυλικός συγγραφέας και ποιητής William S. Burroughs. Δημοσιεύτηκε από την Olympia Press και αργότερα από το Grove Press το 1967. Μαζί με το Soft Machine και το Nova Express αποτελεί μέρος μιας τριλογίας που αναφέρεται ως “The Nova Trilogy”, δημιουργήθηκε χρησιμοποιώντας την τεχνική cut-up, αν και για αυτό το βιβλίο, ο Burroughs χρησιμοποίησε μια παραλλαγή που ονομάζεται μέθοδος fold-in. Το μυθιστόρημα είναι μια αναρχική ιστορία που αφορά τον έλεγχο του νου από το ψυχικό, το ηλεκτρονικό, το σεξουαλικό, το φαρμακευτικό υποσυνείδητο, και άλλα μέσα. Τα περάσματα από τα άλλα δύο βιβλία και ακόμη και από αυτό το βιβλίο εμφανίζονται σε αναδιαμορφωμένη μορφή και επαναλαμβάνονται συχνά. Αυτό το έργο είναι σημαντικό για τους οπαδούς του Burroughs, καθώς περιγράφει την ιδέα του για τη γλώσσα ως ιό και τη φιλοσοφία του για την τεχνική cut-up. Επίσης, διαθέτει την τεχνική cut-up που χρησιμοποιείται από τους χαρακτήρες μέσα στην ιστορία.

Χρησιμεύει ως το τέλος της Nova Trilogy του συγγραφέα, το οποίο διερευνά τις μεθόδους ελέγχου που επιβάλλονται στην ανθρώπινη ψυχή σε όλα τα επίπεδα. Στο βιβλίο συνεχίζονται οι περιπέτειες του πράκτορα Lee στην αποστολή του να διερευνήσει και να ανατρέψει τις μεθόδους ελέγχου του νου που χρησιμοποιούνται από τη Nova Mob, μια συμμορία των διαγαλαξιακών εγκληματιών που αποσκοπούν στην καταστροφή της Γης. Αυτοί οι έλεγχοι είναι εξωτερικευμένοι σε ξένες και φανταστικές δυνάμεις που φτάνουν στην ανθρωπότητα και καταστρέφουν τη συμπεριφορά τους μέσω εθισμού. Αυτοί οι εθισμοί είναι αποτελεσματικά οι ιοί που μπορούν να συνεχίσουν να υποβαθμίζουν και να καταστρέφουν την ανθρωπότητα αυξάνοντας περαιτέρω τις συγκρούσεις μεταξύ αμοιβαίων αποκλειστικά ομάδων. Για την αντιμετώπιση αυτών των κακών επιπτώσεων, καλείται η αστυνομία Nova. Με επικεφαλής τον επιθεωρητή Lee, η υπηρεσία που είναι υπεύθυνη για την επανασύνδεση της ανθρώπινης συμπεριφοράς πρέπει να αντιμετωπίσει και να συλλάβει τη Nova Mob, την ομάδα των ιών και τον εκφυλισμό που προκαλεί τα προβλήματα στην πρώτη θέση. Η αστυνομία της Nova το κάνει αυτό με τη συναρμολόγηση μαγνητοταινιών, τροποποιώντας τις εμφανίσεις και τις συμπεριφορές του Nova Mob. Στη συνέχεια αναπαράγει το υλικό και επαναλαμβάνει συνεχώς τη διαδικασία έως ότου η ανθρωπότητα είναι ελεύθερη να ευδοκιμήσει για άλλη μια φορά.

Η μέθοδος κοπής που χρησιμοποιείται από την αστυνομία Nova αποδεικνύεται επίσης ότι είναι η ίδια ακριβώς μέθοδος που χρησιμοποιεί ο δημιουργός για να δημιουργήσει το κείμενο. Ενώ αυτό προφανώς διαταράσσει τη φυσική αφηγηματική ροή της ιστορίας και δημιουργεί μακρά περάσματα μικρών αλλαγών των επαναλαμβανόμενων θεμάτων, η τεχνική δείχνει μια πολύ πιο αφηρημένη σειρά γεγονότων, καθώς οι λέξεις, οι φράσεις, οι προτάσεις και οι παράγραφοι συμπεριφέρονται κάτω από ένα πολύ διαφορετικό σύνολο κανόνων.

Το "The ticket that exploded" βυθίζεται εμπρός και πίσω μέσα από το διάστημα, την ώρα, τις οπτικές γωνίες και τις συγκρούσεις, ακολουθώντας το ίδιο σύνολο στενά συνδεδεμένων θεμάτων μέχρι το τέλος. Δεν προορίζεται να διαβαστεί ως πρότυπο βιβλίο με οποιονδήποτε τρόπο, αυτό το μυθιστόρημα είναι μία από τις πιο πρωτότυπες σύγχρονες προσπάθειες να επικρίνουμε την κοινωνία και να υποστηρίξουμε την κοινωνική αλλαγή και παραμένει μοναδικό, δεκαετίες μετά τη δημοσίευσή του για την πειραματική τεχνική του. Το Nona Mob ακυρώνεται σχεδόν σε κάθε κεφάλαιο καθώς η μέθοδος επανεγγραφής συνεχίζει να αλλάζει τα περάσματα με μικρά μέσα και τρόπους. Τμήματα πρώην έργων συμπεριλήφθηκαν επίσης στο "The Ticket the Exploded", προσθέτοντας ένα επιπλέον στρώμα πολυπλοκότητας στη σειρά που θέτει η μέθοδος cut-up. Η έμφυτη ιδέα σε αυτή την εργασία είναι ότι τα παλιά μοτίβα πρέπει να σπάσουν ακριβώς αυτό τον τρόπο αν η ανθρωπότητα πρέπει να κρατηθεί από την πλήρη καταστροφή και ως εκ τούτου το βιβλίο παραμένει πιστό στη δική του μέθοδο. Αυτό είναι ένα βιβλίο που πρέπει να διερευνηθεί παρά να το απολαύσει κανείς. Θέτει προβληματισμούς, αντί να κατανοείται και εκτιμάται για τις υποσυνείδητες ιδιότητες που φέρνει στο φως με την τεχνική που χρησιμοποιεί.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΩΝ

(κάποια σχόλια σε παρένθεση...Σημείωση της Μεταφράστριάς)

«Ετοίμασε τις γούνες σου, Μαίρη» (οι απατεώνισσες πακετάρουν στο βρώμικο δοκιμαστήριο- ήχοι ταραχών ακούγονται από μακριά- η σκηνή ανοίγει σε άλλα δοκιμαστήρια και προσωρινά ξενοδοχεία- αλλαγή στο γραφείο του Μάνατζερ Κάρνι- οι ήχοι εξεγέρσεων έρχονται όλο και πιο κοντά- σφυρίγματα της αστυνομίας, πολυβόλα, κλειστά παραθυρόφυλλα- διακοπή των έκτακτων ειδήσεων...)

(Αγωνιώδης γραφή, σκηνές χωρίς ειρμό, λαχάνιασμα... ΣτΜ)

«Τι είναι αυτή η απάτη της καθημερινότητας;» (Η θέα στις ταφόπλακες και στις τουαλέτες- νοσοκομεία- φθινοί ξενώνες, καταφύγια, η δυσάρεστη μυρωδιά του νερού, με το οποίο πλύθηκαν τα πιάτα του φαγητού – το κλάμα των ανθρώπων που πεθαίνουν.)

(Παρομοίως... ύφος εγκατάλειψης... παρότι ασυναρμολόγητος λόγος, το νόημα εμφανίζεται σαν κραυγή σαξοφώνου... ο Coltrane στο βάθος... ΣτΜ)

«Θεέ μου, δεν νιώθω καν ότι είμαι άνθρωπος»- «Για αυτό πήγαμε στην Αγία Πετρούπολη, κι αυτό δεν άρεσε καθόλου στη Μητέρα»- Θόρυβοι εξεγέρσεων διογκώνονται σαν ένα απέραντο εφηβικό παράπονο- αγόρια οπλισμένα με πτερύγια και αλυσίδες ποδηλάτων- μια πέτρα σπάει το παράθυρο στο γραφείο των εργαζομένων- όπως ο αέρας εισβάλλει μέσα, ο μάνατζερ βήχει και φτύνει. – «Κι ο νόμος κινείται γρήγορα».

(Η αστυνομία στέκεται μπροστά σε έναν τηλεφωνικό κατάλογο που φωτίζεται, καθώς οι πράκτορες κάνουν συλλήψεις και ανακρίνουν τους ύποπτους.) «Εγώ δεν παίρνω το φταίξιμο για αυτούς τους μπάσταρδους- θα τους καρφώσω όλους» - τα φώτα δυναμώνουν κλείνοντας την ανάκριση.

«Τα σημάδια είναι εκεί έξω και ακουμπάνε το έδαφος» (πρωτόγνωροι πυροβολισμοί)

«Τι πάει να πει αυτό το Πράσινο Συμβόλαιο;» (Οι τζάνκιζ των πράσινων λαχανικών ρουφάνε το οξυγόνο της γης)

(Αναφορά στο New Deal, ίσως; ΣτΜ)

«Προσπαθείς να μειώσεις το χρόνο κάποιου, Τζακ; (υποσυνείδητη αργή κίνηση στην οθόνη- το αφροδίσιο νόσημα κινηματογραφείται σε 35 συχνότητες ανά δευτερόλεπτο)

«Πάρε αυτή τη μηχανόβια υπόθεση στον Ουόλγκρινς» (οι μηχανόβιοι τζάνκιζ (1*) γνέφουν σε μια μπλε ομίχλη από χαρτονομίσματα που έχουν εξατμιστεί).

«Τι πάει να πει ο θάνατος του οργανισμού;» (κορμιά που χύνουν πάνω στην κρεμάλα και τα αγόρια στο δρόμο να τα τσιμπάνε χαχανίζοντας – Καταδικασμένοι αιχμάλωτοι περιστρέφονται μέσα στις αναθυμιάσεις υδροκυανίου κάτω από το λάγνο βλέμμα της

αδυναμίας – Μεσήλικας καρδιακός τα τινάζει πάνω στο νεαρό μοντέλο που πετάει με αηδία το σώμα του από πάνω της- «Ο γέρος με πήδηξε και πέθανε μέσα μου»).

(Ποιητική χυδαιότητα; ... Απελπισία; ... ΣτΜ)

«Ποιος μαγείρεψε αυτούς τους φούρνους;» - φυλακισμένοι μέσα σε αυτούς – γαλακτερά κατάλοιπα τους περιτριγυρίζουν – υποφώσκει το πλήθος που πηδιέται στο Μίνροντ – η ζέστη διαλύει όλες τις πηγές ζωής της πανίδας. (Τα καβούρια μπαίνουν σε φωλιές κωνικού σχήματος- «Τίποτα δεν φαγώθηκε από το καβούρι»)

(Η αστική εμπειρία του Μπάροουζ... ακριβά εστιατόρια, φτηνά αισθήματα... ΣτΜ)

«Τι πάει να πει αυτός ο Λευκός Καπνός;»- (Εθισμένοι στην αρρώστια εκπέμπουν μέσα στα κελιά τον άχρωμο, άοσμο θάνατο- ένας λευκός καπνός απλώνεται πάνω από τον αμαρτωλό κόσμο).

«Αγόρια, μας απογείωσαν.» (εφημερίδες, περιοδικά, μουρμουρητά στην τηλεόραση και στο ραδιόφωνο- «η γέννηση, ο θάνατος και η ανθρώπινη συνθήκη- πάντα ήταν έτσι και θα συνεχίσει να είναι- Εκτός ότι δεν μπορείς να κάνεις τίποτα – μη βάζεις τη θηλιά στο λαιμό σου για αυτό- μην πάθεις έλκος»)

Φώναξε το Γέρο- Γιατρό! (ο γιατρός στη σκηνή – ρουφάει όλα τα κλιπς ταραχής και όλα τα πρόσωπα μίσους μέσα του- εικόνες εξέγερσης παγώνουν στη σιωπή, όσο εκείνος κατεβάζει τα χέρια του – (δυνατός κρότος)

«Τώρα κάποιοι σοφοί πιστεύουν πως μπορούν να καλέσουν το Θεό δυο φορές» (Τα κλιπς και οι ταραχώδεις ήχοι σταματάνε- η παγωμένη μπλε σιωπή του διάστερου σύμπαντος απλώνεται επάνω στο τραπέζι. Ένας φύλακας πιάνει το δονούμενο όπλο του «Δεν θα κάνεις λίγο καλό; Όλα τα όπλα του γαλαξία στράφηκαν πάνω μου κάποια στιγμή» - αστράφτοντες φούρνοι- στιγμιαίο δάγκωμα οργασμού- ο Λευκός καπνός χάνεται, αφήνοντας το γιατρό να παραμένει εκεί – πεταμένα βιβλία στο τραπέζι σαν ριγμένες κάρτες τάρω- ο γιατρός συγκεντρώνει τις κάρτες – Η στοίβα από τα βιβλία εξαφανίζεται σαν στιγμιαίος καπνός)- «Σε καθησυχάζει» Κι έτσι αναποδογυρίζουμε τα βιβλία, γραμμένα σε σύμβολα μιας εποχής, την οποία στο μεταξύ είχα ξεχάσει. – όπως αυτό \$ - αμερικάνικη θύμηση- σεξουαλική σύγχυση – σκανδιναβικό εξωτερικό δέρμα , βάλ' το πάνω σου-% - Εγκληματίας αλήτης ανθρώπων που πεθαίνουν – εύκολα διαλυμένη και γαμημένη ταπείνωση – Μακριά από μένα αυτές οι συνάξεις- εικόνες διαλύουν ένα παράθυρο, όπως η ομάδα πιεστικών ανθρώπων που νοιάζονται μόνο για τον πρωκτό τους.

(Ζωή χωρίς νόημα, αναζήτηση εμπειριών που δεν οδηγούν πουθενά... φράσεις από τον

Junkie... cut ups... αναφορές σε πλαστικά γυναικεία όργανα... ΣτΜ)

Μέλη αυτού του παιχνιδιού, προσέξτε! Τεχνικά μυαλά κατέστρεψαν το νόμο- η μηχανή ελέγχου αποσυνδέθηκε από διαστημική αστυνομία- κοιτάζτε την ουρά των συσσιτίων- το αγοράκι μπήκε στα 20 συρόμενο από τους συνέταιρους (ψεύτες εξάπλωσαν αργά ερεθίσματα- σύμβολα πληθώρας βιβλίων αναφέρονται σε κρίκους συσχετισμού- αρχεία ανθρώπινων νυχτών βρίσκονται εκεί- ρουφιάνοι για νεκρές σάρκες- προδότες όλων των ψυχών που ταξίδεψαν εκεί- καθώς οι λέξεις πέφτουν σαν σκόνη στα νέα του

κόσμου- οι διαμαρτυρίες δεν θα συμβάλλουν σε τίποτα θετικό- ο Γερο- Γιατρός σκίζει ένα κεφάλαιο σύγχυσης και ταπείνωσης- Βιαστείτε παρακαλώ ο κλοιός έσφιξε, στενεύουν τα όρια, όσων βασίζονται στα λεφτά και στις αποδυναμωμένες φωνές- η μηχανή ελέγχου είναι αποσυνδεδεμένη, η άρθρωση κατέρρευσε μέσα από τους γυάλινους και μεταλλικούς δρόμους- ο θεός του πανικού καπνίζει μπλε νότες ανθρώπων που πεθαίνουν.

(Η συμμορία που σπέρνει την ασυνεννοησία για να κυβερνήσει έναν αχαλίνωτο

κόσμο... η 'ιστορία' πίσω από τις λέξεις, ο 'επιστημονικός' μύθος του κειμένου του

συγγραφέα... ΣτΜ)

Ο νόμος είναι σκόνη- η προγραμματισμένη δομή της πραγματικότητας ανεβαίνει σε αργή κίνηση- αόρατη παρέμβαση της εποχής- το νερό στάζει αργά στο γκαράζ φωνές σε άλλα δοκιμαστήρια – «γύρνα από την άλλη και σκύψε» - δηλητηριώδες σύννεφο από άλλη σάρκα- σκανδιναβική καπότα πάνω στο συγκυβερνήτη- κάθετα αβοήθητος ενώ τον κατευθύνει η δύναμη της εισβολής- «βλέπεις γιε μου ήμασταν οι μόνοι οδηγοί- η αμοιβαία στύση υποχωρεί μέσα στο σκονισμένο αέρα των γυμναστηρίων- πτυσσόμενες πούτσες εξαφανίζονται στη νεκρή νιτρώδη σάρκα- το νόημα αυτών των ασκήσεων είναι να διατηρήσουν την τοπική γραμμή- πλοίο που βυθίζεται στην απελπισία και αναζητά υποκατάστατες εντολές»-

Ναι έχεις μία είσοδο- Ο Άλι φύσηξε τον καπνό και κούνησε το χέρι του «άμπρα κατάμπρα» μακρινά γεγονότα σε πράσινο νέον- εσύ ο καπνός- ο άντρας γέλασε- Ο Ali μουρμουρίζει στην περιστροφή του σκύλου- παλιός καθρέφτης σπασμένο στα δύο πάνω σε μία καρέκλα- ελεγχόμενη μουσική ντραμς σε άρρυθμη μορφή- ο ήχος από το φλάουτο έφυγε κλείνοντας την πόρτα- λαμπερές γκρι νιφάδες πέφτουν- οι γαλαξίες έλκουν τα πράσινα στρατεύματα στους δρόμους- οι εντυώσεις ξαφνικά καταρρέουν σε έναν σωρό- κινήσεις με το χέρι του- οι φύλακες τώρα υποχωρούν αποφεύγουν από μεριά σε μεριά τα σημεία αδυναμίας τους και ανοίγουν ένα φοβερό μίσθωμα- τώρα ο Άλι διπλασίασε τις διάτρητες κάρτες- δεν υπήρχε τίποτα παρά ένας λεκές μιας γκρι ουσίας που απέκλειε την είσοδο του στους πύργους- το σκηνικό ανεβαίνει σε έναν μπλε νιτρώδη καπνό- Θυμάσαι την τιμή του σόου;- ξέρεις ποιος είμαι εγώ; Ναι σε εσάς μιλάω, μέλη του πληρώματος... δεν μιλάω συχνά και δεν μιλάω πολύ.. μπορείτε να μυρίσετε τη Χιροσίμα; Ξέρετε ποιος είμαι εγώ, κύριε; ο Χάρος σας καλεί .. Νομίζατε πως μπορείτε να με καλέσετε χωρίς να πληρώσετε γελασμένοι μπάσταρδοι;

Ρυθμίστε τους μετρητές γκάιγκερ σας μία ώρα μπροστά. Ο καπετάνιος Κλαρκ σας καλωσορίζει... τελευταία δικαιώματα ο Χάρος είναι εδώ..

(Την ιδέα με τους Χάρους τη χρωστάω σε μία ιστορία που εμφανίστηκε στο Νιου Γουόρλντ Σάιενς Φίξιον, Οδός Γρέιπ, Αριθμός Επτά στο Χάι Χόλμπορν, Τόμος 49 Ιούνιος... «Ο αστρικός Ιός» του Μπέρινγκτον Μπέιλι (*2)... Οι Χάροι σε αυτή την ιστορία είναι ταξιδιώτες του Διαστήματος ανάμεσα στα έτη φωτός που έχουν χάσει όλες τις ανθρώπινες επαφές και τους φόβους. παίζουν ένα είδος πυρηνικού πόκερ. Το Κάλεσμα σε αυτό το παιχνίδι μπορεί να ανατινάξει τους παίκτες και την υπόθεση..)

«Γιατί θα έπαιρνες το μισό πλανήτη μαζί σου;» φωνάζει ένας άπειρος χάρος-

(Οι Μπαρουζικοί Deadliners... Χάροι-Δολοφόνοι... ΣτΜ)

«Ολόκληρο φύλε»

«Άγγιξες έναν πάκο κάρτες - βλέπεις γιε μου -μουρμουρητά στην περιστροφή του σκύλου: πόνος και ευχαρίστηση θάνατος του οργανισμού- σάρκα- μοναχικά χαμόδεντρα των παλιών Δυτικών- κακοποιημένος φωνογράφος ερωτικών σκηνών- το κουράγιο να περάσεις χωρίς να κάνεις πράγματα- αν μείνεις τώρα κοντά- μετακινήσεις στους Φούρνους- η αμοιβαία στύση υποχωρεί αγοράκι- πρέπει να πεις την αλήθεια σε αυτόν- ήμασταν όλοι πρεζόνια και το τρένο του θανάτου σφυρίζει στην τοπική γραμμή -Κοίτα κάτω το μπρούτζινο κρεβάτι - πολλά ονόματα μουρμουρίζουν ανθρώπινες νύχτες εκεί πάνω- σβήνω διαμέσου των γήινων εφημερίδων- Τα χείλη του Ξένου φέρνουν κοντά τον θάνατο - λαχανιασμένο φλάουτο μέσα στο σώμα του Άλι- το όνομά μου σβήνει- τα κλιπς ταραχής παγώνουν- μυρωδιά απογευματινού αέρα»-
«Να καλέσω τον Γέρο- Γιατρό ξανά;- σκίζω την εντολή- Ο Μαρκ έκλεισε το λογαριασμό σου- βιάσου σε παρακαλώ- μόνο η ησυχία του νερού χαμογελάει χαζά στην άκρη- δεν βλέπω κανέναν εδώ- Έκανες μια μεγάλη στροφή πίσω στο όπλο της κάμερας- Βαριετέ φωνές κάντε λίγο καλό- πράσινα στρατεύματα στην περιοχή- ο Λευκός καπνός απομακρύνεται»-

(Ο πανταχού παρών Γερο-Γιατρός, ο υπεύθυνος αυτής της παράλογης, σακατεμένης δημιουργίας, Μπαρουζική εμμονή... ΣτΜ)

«Όμως σε μένα ανήκει η Ζώνη του εμπορίου - εντυπώσεις του παρόντος» -
Κάνει μία απαλή κίνηση με τα χέρια του- οι φύλακες υποχωρούν και εξαφανίζονται- ο κόσμος έφυγε- υποχώρησε σε άλλη σάρκα οπλισμένη με σουγιάδες και αλυσίδες ποδηλάτων- εικόνες σπάνε ένα παράθυρο στο γραφείο- λουσμένες από φως στον γυμνό πρωκτό- νεαρά πρόσωπα κατέστρεψαν το νομό στους νεκρούς νιτρώδεις δρόμους- τα αγόρια για τα θελήματα παγιδεύουν την επιτροπή-
«Ποιο είναι αυτό το πράσινο αγόρι που μπήκε στα 20 σερνόμενο από το πλοίο που βυθίζεται;»
«Ψάχνεις πηγές αργής κίνησης στην οθόνη;»
«Η Μούμια χωρίς κόκκαλα ήταν θάνατος του Ουόλγκριν- δεν το θέλουμε αυτό»
«Μας αντικατέστησαν στην πόλη» - τα παιδιά για τα θελήματα από το τελευταίο παράσιτο μουρμουρίζουν από πίσω σου- δυνατοί ήχοι ανέμου σε αυτά τα βαγόνια- μουρμουρητό που υποχωρεί- «μην σκεφτείς τον γιατρό στην σκηνή και «Ποιος είμαι εγώ να πω περισσότερα;»- όλα τα πρόσωπα μίσους τα ρουφάει άδεια ο φόβος- σώματα με τσαλακωμένα ρούχα- το ξεκούμπωτο το πουκάμισο ανεμίζει- κάποιιο σοφοί- όλα εντάξει γιατρέ- ίχνη ατμού διαγράφονται στον ουρανό- τα κλιπς ειδήσεων σταματούν- τα περιοδικά ουρλιάζουν στα παράσιτα- το μουρμουρητό του ραδιοφώνου- «ο γιατρός επί σκηνής» - η ανακούφιση εξαφανίζει όλα τα πρόσωπα μίσους χωρίς άλλη φασαρία τι; - σώματα και νερό παντού- οι ταραχοποιοί των φούρνων εκπέμπουν μία δυσωδία από σάπια πεθαμένα χείλη- κουνήσου γρήγορα-

Ανάκρινε το υλικό του άλλου- Ακόκκαλη μούμια που κινείται με την ταχύτητα της επιθυμίας «θέλω!» (*3)- η άδεια σάρκα του Κεντάκι και η πρωκτική βλέννα τελευταία πύλη της ανθρώπινης μορφής- μπερδεύτηκαν μέσα από το ανοιχτό πουκάμισο που κυμάτιζε απέναντί τους- τα χέρια τσιμπούσαν τα οπίσθια- το πέος όρμησε πάλι- η πύλη του καντού πλαστικού μουνιού- άδεια πρόσωπα εξαφανίζονται σε άλλο σύστημα- δυνατοί ήχοι αέρα από πίσω σου- ο γιατρός επί σκηνής- «έξω από εδώ απατεώνισσες» - οργανισμός από έντονες εικόνες- άνθρωποι που έφυγαν- Εντάξει γιατρέ, πριν από τα κλιπς ειδήσεων εξαφάνισε όλα τα σημάδια, στο είπα ότι θα γυρνούσα πίσω του- τώρα μπορούσε να κινηθεί- Γιατρεμένες πληγές - το κουράγιο να το ξεπεράσεις χωρίς εικόνες- Φεύγω τώρα- ήμασταν όλοι πρεζόνια- τώρα κάποιοι

σοφοί πιστεύουν πως οι φυλακές και τα όπλα του εχθρού ήταν εντάξει- ξαφνικά σβήνει το όπλο και ακούγονται παράσιτα- βλέπουμε όλον τον κήπο της χαράς σε ένα κλιπ σαν έναν φακό με κάρτες - ένιωσε λίγη ευχαρίστηση - ερωτικές σκηνές όλων των εποχών- «Τον γέρο γιατρό δύο φορές; ανοίγω ένα ερωτικό μήνυμα που φαίνεται στον λογαριασμό σου- βιάσου σε παρακαλώ η άδεια σάρκα στην άκρη- ο θεός του πανικού ρουφάει μπλε νότες και αγγίζει έναν πάκο κάρτες- μέσα από το γυαλί βλέπουμε όλες τις εικόνες- αόρατο νεκρό σώμα οργασμού στον συγκυβερνήτη- χτυπημένες φωτογραφικές συζητήσεις ταπείνωσης- δηλητηριώδες σύννεφο κοντά μας αυτή τη στιγμή» - «Το παιδί εξαφανίζεται -φωνές σε άλλα ντυσίματα στα περίχωρα του Σεντ Λούις (*4) . η τοπική γραμμή σκύβει πάνω από τον πρωκτό στις άσχημες νύχτες - το όνομα μου χάνεται στον πεθαμένο αέρα» - .

(Η Συμμορία των Nova Mod, το μελλοντικό Facebook, η προγραμματισμένη ασυμβατότητα των υπάρξεων στη Γη, η τραγωδία της γνώσης του Θανάτου και τα μέσα να τη σβήσουν, αλκοόλ, ναρκωτικά, σεξουαλικοί εφιάλτες, απέλπιδες προσπάθειες να μετατρέψουν τη σύγκρουση σε αδελφότητα, την απελπισία σε χαρά, τον εφιάλτη σε παιδικό όνειρο... Παραδείσου... The Ticket That Exploded... ΣτΜ)

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ:

(1*) Εννοεί τους μηχανόβιους στην Καλιφόρνια. Το “Heavy Metal” είναι είδος ροκ μουσικής με πρώτους διδάξαντες τους Black Sabbath.

(2*) Σε αυτό το σημείο ο Μπάροουζ αναφέρεται στο προηγούμενο βιβλίο του “Nova Express”. Ο Τόμος 49 είναι ο αριθμός του λεωφορείου που πηγαίνει στην συνοικία του Λονδίνου “High Holborn”.

(3*) Συμβολισμός του χρήστη σε τελευταίο στάδιο που κινείται μόνο από την ανάγκη της δόσης του.

(4*) Διάφορες σκέψεις έρχονται στο μυαλό του και μιλάει στον εαυτό του

ΓΕΝΙΚΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ

Κατά τη διάρκεια επεξεργασίας και μετάφρασης του κειμένου αντιμετώπισα πολλών ειδών προβλήματα, γεγονός το οποίο δικαιολογεί την μικρή καθυστέρηση στην παρουσίαση αυτής της εργασίας. Ο William Burroughs είναι ένας συγγραφέας, του οποίου το έργο δεν γνώριζα. Η πρώτη μου επαφή με αυτό πραγματοποιήθηκε μέσα από το βιβλίο του “The ticket that exploded” του οποίου κι ένα απόσπασμα κλήθηκα να μεταφράσω. Παρακάτω έχω κατηγοριοποιήσει τα προβλήματα με τα οποία ήρθα αντιμέτωπη κατά τη διαδικασία αυτή, σε γενικά και ειδικά.

Ξεκινώντας από τα γενικά μεταφραστικά προβλήματα, θα μπορούσα να πω ότι το κείμενο αυτό παρουσιάζει έντονη έλλειψη γραμμικότητας. Με άλλα λόγια δεν έχει αρχή μέση και τέλος, δεν πρόκειται δηλαδή για μία συγκεκριμένη ιστορία ή υπόθεση. Τα όσα παρουσιάζονται στο βιβλίο αποτελούν μεμονωμένες σκέψεις του συγγραφέα και ουδεμία σχέση έχουν μεταξύ τους. Σε αυτό το σημείο θα πρέπει να αναφερθεί πως ο Μπάροουζ, ενδεχομένως να βρισκόταν υπό την επήρεια ναρκωτικών ουσιών κατά τη συγγραφή του βιβλίου.

Στη συνέχεια, το συνειρμικό ύφος του συγγραφέα ήταν κάτι το οποίο δυσκόλευε ακόμα περισσότερο τη δική μου εργασία, καθώς σε πολλά σημεία το κείμενο γινόταν ακόμα πιο δυσνόητο, με αποτέλεσμα να μην βγαίνει κανένα νόημα. Αυτό μάλιστα αποτελεί γενικό χαρακτηριστικό του συγκεκριμένου βιβλίου, εφόσον η κάθε πρόταση δεν σχετίζεται με την προηγούμενη, ούτε με την επόμενη.

Ο αποσπασματικός μακροπερίοδος λόγος και η έντονη παρουσία σημείων στίξης, σχεδόν ανά δύο λέξεις ήταν επίσης κάτι, το οποίο μου δημιούργησε έντονο προβληματισμό. Σε αυτή την περίπτωση έπρεπε να λάβω υπόψη μου το ύφος του συγγραφέα και να προσπαθήσω να το διατηρήσω σε όλη την έκταση του κειμένου, διατηρώντας τα σημεία στίξης.

Τελευταίο και σημαντικότερο ζήτημα, κι ίσως αυτό που με απασχόλησε περισσότερο από όλα τα παραπάνω, ήταν η χρήση της ελευθεριάζουσας γλώσσας από τον Μπάροουζ. Στο κείμενο υπάρχει πληθώρα σεξουαλικών υπαινιγμών και μάλιστα ο ίδιος ο συγγραφέας, όταν αναφέρεται στο ανδρικό και γυναικείο γεννητικό όργανο χρησιμοποιεί όρους στην πιο προκλητική μορφή τους (πούτσα, μουνί). Αυτό ήταν και ένα «στοίχημα» για μένα που ήθελα να κερδίσω. Πάντα σε μια μετάφραση κάτι κερδίζεται και κάτι χάνεται. Σε αυτή την περίπτωση, όμως αν επέλεγα να μην διατηρήσω τις λέξεις σε αυτήν την προκλητική τους μορφή κι αντί για αυτές έβαζα επιστημονικούς και δόκιμους όρους (πχ αιδοίο, πέος) θα είχα καταστρέψει αυτό το λογοτεχνικό αριστούργημα. Και λέω αριστούργημα γιατί παρόλο που ο συγγραφέας χρησιμοποιεί τις λέξεις στην χυδαία τους μορφή, καταφέρνει να είναι περιγραφικός, εκφραστικός αλλά ποτέ χυδαίος. Ο τρόπος που περιγράφει τα όσα σκέφτεται σε κάνει να ανατριχιάζεις σε κάθε πρόταση. Αυτήν την πολύ λεπτή γραμμή ανάμεσα στην εκφραστικότητα και την χυδαιότητα προσπάθησα μέσα από τη μετάφραση μου να τη διατηρήσω. Επομένως κινήθηκα στο ίδιο ύφος και στην ίδια γλώσσα με τον Μπάροουζ, προκειμένου να δώσω στον αναγνώστη την εντύπωση ότι διαβάσει το πρωτότυπο και όχι ένα προϊόν μετάφρασης.

Κλείνοντας αυτόν το σχολιασμό θα ήθελα να αναφερθώ στις δύο κατηγορίες ειδικών προβλημάτων που αντιμετώπισα. Η πρώτη κατηγορία αφορά τις άγνωστες λέξεις, οι οποίες ήταν κάμποσες σε όλη την έκταση του κειμένου, γεγονός το οποίο με δυσκόλεψε αρκετά. Τέλος, ο συγγραφέας χρησιμοποιεί διάφορα λογοπαίγνια, δημιουργώντας αμφισημίες μέσα στο κείμενο. Παράδειγμα αμφισημίας αποτελεί το “Green Deal” με το οποίο εννοεί το “New Deal” το λεγόμενο «Νέο Συμβόλαιο».

Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥ ΜΠΑΡΟΥΖ

Τα 3 επίπεδα και οι συνέπειες της στη λογοτεχνία και τη μουσική ροκ

Στο έργο του Μπάροουζ “The ticket that exploded” εντοπίζονται τρία επίπεδα πάνω στα οποία διαρθρώνεται η γλώσσα του αφηγήματος. Τα επίπεδα αυτά είναι τα εξής: μουσικό, λεκτικό, ψυχολογικό και έχουν άμεση σχέση με τη γλώσσα που χρησιμοποιεί ο συγγραφέας. Ως τέταρτο επίπεδο θα μπορούσαμε να χαρακτηρίσουμε το νοηματικό επίπεδο, το οποίο συνδέεται με το βαθύτερο νόημα του έργου. Όλα τα παραπάνω πρόκειται να επεξηγηθούν και να αναλυθούν στις παρακάτω παραγράφους.

Ξεκινώντας με τη γλώσσα και το μουσικό επίπεδο, θα μπορούσε κανείς να πει ότι αφορά τη ροή του λόγου. Πρόκειται δηλαδή για αυτή τη συνειρμική γραφή που χαρακτηρίζει όλο το έργο, της οποίας το νόημα δεν είναι ξεκάθαρο. Μάλιστα μοιάζει περισσότερο σαν μια διαδοχή λέξεων – φωνηέντων και συμφώνων- χωρίς άμεσο νόημα, θυμίζοντας τις φράσεις σαξοφώνου του John Coltrane σε μουσική Hard Bop, B- bop, στις οποίες κυριαρχεί ο αυτοσχεδιασμός. Με άλλα λόγια, διακρίνουμε σε όλη την έκταση του βιβλίου μία μουσικότητα, καθώς το διαβάζουμε. Είναι λες και ακούς τραγούδι. Και είναι η συνειρμικότητα του λόγου του Μπάροουζ η αιτία για την ύπαρξη αυτής της μουσικότητας που κάνει το έργο μοναδικό.

Προχωρώντας στο δεύτερο επίπεδο, θα λέγαμε ότι πρόκειται για έναν λεκτικό αυτοσχεδιασμό. Αρχικά βλέποντας το κείμενο σκέφτεται κανείς πως δεν έχει νόημα. Ρίχνοντας του μια πιο προσεκτική ματιά συνειδητοποιεί πως έχει νόημα! Είναι σαν ένα είδος ποιητικού παραληρήματος, κι όμως, είναι πάρα πολύ καλά προετοιμασμένο, όπως οι αυτοσχεδιασμοί του Coltrane και του Miles Davis. Η κατασκευή αυτού του φαινομενικά αυθόρμητου λόγου είναι απολύτως συνειδητή μέσω δύο τεχνικών, του “cut- up” και “fold- in”. Οι δύο αυτές τεχνικές, πάνω στις οποίες βασίζεται το έργο, πρόκειται να αναλυθούν λεπτομερώς στη συνέχεια.

Το τελευταίο επίπεδο που αφορά τη γλώσσα είναι το ψυχολογικό. Όπως σε όλους τους μεγάλους συγγραφείς, μουσικούς, λογοτέχνες και καλλιτέχνες η βασική ιδέα είναι απλή. Το ψυχολογικό υπόβαθρο είναι «ιατρικά» αμέσως ορατό, αλλά λογοτεχνικά καλά κρυμμένο, ώστε το κοινότοπο να γίνεται ποιητικό δημιούργημα. Για παράδειγμα

τα τραγούδια Happiness is a warm gun- Beatles, Snow Blind – Steppenwolf και Heroin-Velvet Underground, είναι τραγούδια επηρεασμένα από τον Μπάροουζ και άρα θα μπορούσαν να είχαν γραφτεί από το χέρι του. Ο τίτλος “The ticket that exploded” δείχνει πως ξεκινάει κάποιος στην κόλαση των ναρκωτικών, πιστεύοντας ότι η ευτυχία είναι ένα «ζεστό όπλο» (a warm gun). Στη συνέχεια αντιλαμβάνεται στην κάθοδο του ότι το εισιτήριο δεν έχει επιστροφή, είναι “one way ticket” και στο τέλος μετατρέπεται σε ένα “ticket that exploded” (heroin- η κόλαση των ναρκωτικών). Αυτό που στην αρχή φαίνεται ως ευχαρίστηση μετατρέπεται σε κολαστήριο , ώστε πραγματικά να θέλει ο πάσχων το εισιτήριο να εκραγεί (overdose).

Κλείνοντας, σε ότι αφορά το νοηματικό επίπεδο πρόκειται για ένα βαθύτερο επίπεδο, όπου διαδραματίζεται ένα παιχνίδι ανάμεσα στη συνέχεια (προβλέψιμη) και την ασυνέχεια (απρόβλεπτη). Πρόκειται για τη συμμορία Mob που έχει εισβάλλει στη γη και χρησιμοποιεί τις τεχνικές του Μπάροουζ (cut- up, fold- in) για να διαλύσει τις προβλέψιμες ζωές των ανθρώπων.

ΟΙ ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΤΟΥ ΜΠΑΡΟΥΖ

Cut- up, Fold- in

Στο έργο “The ticket that exploded” ο συγγραφέας χρησιμοποιεί δύο βασικές τεχνικές, πάνω στις οποίες έχει βασιστεί όλο το βιβλίο. Πρόκειται για τις τεχνικές cut- up και fold- in.

Ξεκινώντας με την πρώτη θα την χαρακτηρίζαμε ως μια λογοτεχνική τεχνική στην οποία ένα προηγούμενο γραπτό κείμενο κόβεται και αναδιατάσσεται για να δημιουργήσει ένα νέο κείμενο. Η ιδέα έγινε γνωστή στα τέλη της δεκαετίας του 1950 και στις αρχές της δεκαετίας του 1960 από τον συγγραφέα William Burroughs, και έκτοτε χρησιμοποιήθηκε σε μια ευρεία ποικιλία έργων. Σε γενικό πλαίσιο η τεχνική αυτή πραγματοποιείται λαμβάνοντας ένα τελικό και πλήρως γραμμικό κείμενο και κόβοντας το σε κομμάτια με μερικές ή μεμονωμένες λέξεις σε κάθε κομμάτι. Τα κομμάτια που προκύπτουν στη συνέχεια αναδιατάσσονται σε ένα νέο κείμενο. Στην ουσία πρόκειται για διάσπαρτες λέξεις από διάφορα σημεία ενός έργου, οι οποίες ενώνονται και δημιουργούν ένα νέο κείμενο. Αυτήν ακριβώς την τεχνική έχει χρησιμοποιήσει ο Μπάροουζ στο συγκεκριμένο έργο, καθώς υποστηρίζεται πως το “The ticket that exploded” έχει δημιουργηθεί με βάση προηγούμενα βιβλία του ίδιου συγγραφέα, όπως το “Naked Lunch” και το “Soft Machine”, ακολουθώντας αυτή τη τεχνική.

Ένας άλλος υποστηρικτής της συγκεκριμένης τεχνικής υπήρξε στη δεκαετία του 1950, ο ζωγράφος και συγγραφέας Brion Gysin. Ο ίδιος ανέπτυξε περισσότερο την μέθοδο “cut-up” μετά την τυχαία εκ νέου ανακάλυψή της. Είχε τοποθετήσει στρώματα εφημερίδων ως κάλυμμα για να προστατέψει ένα τραπέζι από το να γδαρθεί ενώ κόβει χαρτιά με ξυράφι . Μετά την περικοπή των εφημερίδων, ο Gysin παρατήρησε ότι τα

κομμάτια προσφέρουν ενδιαφέρουσες αντιπαραθέσεις κειμένου και εικόνας. Ξεκίνησε σκόπιμα την κοπή των άρθρων από εφημερίδες σε τμήματα, τα οποία άλλαξε τυχαία. Το βιβλίο "*Minutes to Go*" προέκυψε από το αρχικό τεστ τεμαχισμού του: μη επεξεργασμένα και αμετάβλητα κομμάτια που εμφανίστηκαν ως συνεπής και ουσιαστική πεζογραφία.

Περνώντας στην δεύτερη τεχνική αξίζει να παραθέσουμε ένα απόσπασμα από το έργο του Leroi Jones, "*The Moderns: An Anthology of New Writing in America*", όπου αναφέρεται το εξής: «Στο γράψιμο αυτού του κεφαλαίου έχω χρησιμοποιήσει αυτό που ονομάζω "fold in" μέθοδο που τοποθετώντας μια σελίδα ενός κειμένου που διπλώνεται στη μέση σε μια σελίδα άλλου κειμένου (δικό μου ή κάποιου άλλου) - Το σύνθετο κείμενο διαβάζεται μισό από ένα κείμενο και το μισό από το άλλο - Το προκύπτον υλικό επεξεργάζεται, αναδιατάσσεται και διαγράφεται όπως σε οποιαδήποτε άλλη μορφή σύνθεσης - Αυτό το κεφάλαιο περιέχει αναδιπλώσεις με το έργο των Rimbaud, TS Eliot, Paul Bowles, James Joyce, Michael Portman, Peter Weber, Fabrizio Mondadori, Jacques Stern, Evgeny Yevtushenko, μερικά άρθρα σε εφημερίδες και φυσικά το έργο μου ... » Μέσα σε αυτά τα λόγια βρίσκεται η ακριβής περιγραφή της τεχνικής fold- in που έχει χρησιμοποιήσει ο Μπάροουζ. Στην ουσία διπλώνει κανείς σελίδες ενός βιβλίου, με αποτέλεσμα να κολλάνε νοήματα σε άλλες φράσεις και να χάνεται η γραμμικότητα και η προβλεπτικότητα.

Σε αυτές τις δύο τεχνικές που προαναφέραμε οφείλεται αυτή η συνειρμικότητα που χαρακτηρίζει όλο το έργο του Μπάροουζ, η οποία πολλές φορές κάνει το κείμενο δυσνόητο. Δεν θα πρέπει να ξεχνάμε, όμως, πως αυτός είναι εξαρχής ο σκοπός του: να τυλίξει με ένα πέπλο «ακατανόητου» τις λέξεις, δημιουργώντας στον αναγνώστη την ανάγκη για βαθύτερη εσωτερική αναζήτηση.

H GENIA ΜΠΗΤ – THE BEAT GENERATION

Κατά τη διάρκεια του εικοστού αιώνα η λογοτεχνία δημιούργησε νέα ρεύματα και έθεσε μεγάλο αριθμό ερωτημάτων. Ανάμεσα στα παγκόσμια ρεύματα του υπερρεαλισμού, του μοντερνισμού, του φουτουρισμού ή του ντανταϊσμού εμφανίστηκε ένα καταρχήν αμερικανικό λογοτεχνικό ρεύμα, η λογοτεχνία της «μπητ γενιάς» ή «μπητ λογοτεχνία».

Το 1944, κι ενώ ο πόλεμος στη Γηραιά Ήπειρο μαινόταν, στη Νέα Υόρκη θα συνέβαινε μια καταλυτική γνωριμία που έμελλε να επηρεάσει περισσότερο από κάθε άλλη τη λογοτεχνία κυρίως της μεταπολεμικής Αμερικής, και λιγότερο της Ευρώπης. Το 1944, ο Άλεν Γκίνσπεργκ, ο Τζακ Κέρουακ και ο Ουίλιαμ Μπάροουζ συναντήθηκαν στο πανεπιστήμιο Κολούμπια. Τη γνωριμία τους οφείλουν στον Ντέιβιντ Κάμεμερ και τον Λούσιαν Καρ. Η κίνηση αργότερα μετατοπίστηκε προς τη Δυτική Ακτή, όπου στράφηκε γύρω από το βιβλιοπωλείο και εκδοτικό οίκο City Lights στο Σαν Φρανσίσκο. Στην Γκαλερί 6, στην ίδια πόλη, ο Γκίνσπεργκ οργάνωσε μια βραδιά

ανάγνωσης ποίησης στις 7 Οκτωβρίου του 1955, αμέσως μετά την ολοκλήρωση του «Ουρλιαχτού». Στη συνέχεια οι βασικοί πρωταγωνιστές του κινήματος κινήθηκαν και πάλι προς τη Νέα Υόρκη κι έπειτα στο Παρίσι, περνώντας και από το Μεξικό και την Ταγγέρη του Μαρόκου.

Έτσι δημιουργείται ο πυρήνας των «ποιητών μπητ», μιας λογοτεχνικής ομάδας που συνέδραμε στη διαμόρφωση του παγκόσμιου πολιτιστικού χάρτη, αν αναλογιστούμε τις επιδράσεις των «μπητ» όχι μόνο στην ποίηση και στη ροκ μουσική αλλά και στο θέατρο και στη φωτογραφία ακόμη και στην ψυχολογία: είναι γνωστές οι σχέσεις και οι δεσμοί που είχαν με τους «μπητ» ο ψυχολόγος Τίμοθι Λίρι, οι τραγουδιστές Μπομπ Ντίλαν, Τζέρι Γκαρσία, Λου Ριντ, Τζάνις Τζόπλιν, Ντέιβιντ Μπάουι και Τομ Γουέιτς, οι Ρώσοι ποιητές Γεβγκένι Γεφτουςένκο και Αντρέι Βοζνεζένσκι, ο ανθρωπολόγος και εθνομουσικολόγος Χάρι Σμιθ, ο φωτογράφος και κινηματογραφιστής Ρόμπερτ Φρανκ, ο ζωγράφος Γουίλεμ ντε Κούνινγκ, οι Ιταλοί ζωγράφοι Σάντρο Τσία και Φρανσέσκο Κλεμέντε, ο Νικαραγουανός ιερωμένος ποιητής Ερνέστο Καρντενιάλ, ο φωτογράφος Ρίτσαρντ Άβεντον και η συγγραφέας Κάθι Εϊκερ. «Όλοι αυτοί εμπνεύστηκαν και επηρεάστηκαν βαθύτατα από το «κίνημα των μπητ» και εξακολουθούν και σήμερα, ο καθένας με τον τρόπο του και με το έργο του, να διακηρύττουν τα μηνύματα της παρέας της αίθουσας τέχνης Six Gallery, μηνύματα δεκτικότητας, υπερβατικότητας, αυθόρμητης έκφρασης και αισθημάτων που βασίζονται στις αισθήσεις και στη φαντασία.

ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΟΡΟΥ

Η «μπητ λογοτεχνία» δανείστηκε το όνομά της από την αμερικανική λέξη «μπητ» (beat) που προέρχεται από την αργκό των ανθρώπων των τσίρκων και των υπαίθριων θεαμάτων της δεκαετίας του 1930, η οποία αντανάκλασε τις δυσκολίες που αντιμετώπιζαν οι περιφερόμενοι διασκεδαστές. Εισχωρώντας στον κόσμο των ναρκωτικών, η λέξη «μπιτ» σήμαινε «εξαπατημένος». Ως χαρακτηρισμός που προσδιόριζε πλέον κάτι πιο συλλογικό και σύγχρονο χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά στη Νέα Υόρκη, στη διάρκεια του Δευτέρου Παγκοσμίου πολέμου από τους μουσικούς της τζαζ και από περιθωριακούς της πόλης και σήμαινε πως κάποιος ήταν στα όριά του, τσακισμένος, φτωχός και απελπισμένος.

Το 1944 ο χαρακτηρισμός «μπητ» τράβηξε την προσοχή του Ουίλιαμ Μπάροουζ και μέσω αυτού πέρασε στον τότε πρωτοετή του πανεπιστημίου Κολούμπια Άλεν Γκίνσμπουργκ και στον συγγραφέα φίλο του Τζακ Κέρουακ. Ο Κέρουακ ενθουσιάστηκε με τον χαρακτηρισμό και, βάφτισε μ' αυτόν όλον εκείνον τον κύκλο των καλλιτεχνών που μοιράζονταν το «Νέο Όραμα» και προσδοκούσαν την αναγέννηση, την

απελευθέρωση του αμερικανικού λόγου, των τεχνών και της ευρύτερης συνείδησης του αμερικανικού λαού.

Στις αρχές της δεκαετίας του 1950, ο Κέρουακ και ο Γκίνσμπουργκ άρχισαν να δίνουν έμφαση στην υπαρξιακή πτυχή του όρου, προτάσσοντας τη βαρύτητα του «beat» ως παράγωγου του «beatitude» (μακαριότητα) και του «beatific» (μακάριος), θεωρώντας πως σχετιζόταν άμεσα και καθ' ολοκληρία με τη μυστική φύση της ύπαρξης. Εξάλλου, η εμφάνιση της γενιάς των μπιτ έλαβε χώρα μέσα στην ανώμαλη και προβληματική πορεία των γεγονότων μιας εποχής της αμερικανικής κοινωνίας (που δεν διέφερε και πολύ από τη σημερινή), με την ηθική και την πολιτική κρίση, τη δογματική σκλήρυνση και την κοινωνική αδικία να έχουν αλλοτριώσει σχεδόν κάθε έκφανση της ζωής. Οι μπιτ, όμως, προχώρησαν μέσα σ' αυτό το σύστημα γεμάτοι ανθρωπιστικές και ελευθεριακές ιδέες, όχι με στρατευμένη πολιτική άποψη, αντιθέτως, διατυμπανίζοντας την πίστη στο ιερό, νιώθοντας αποστροφή για κάθε κατεστημένη ιδέα και έννοια. Πέραν αυτών των σημασιών, ο όρος «μπιτ» παρέπεμπε, επίσης, στον χτύπο και στον ρυθμό της τζαζ, η οποία ήταν άμεσα συνδεδεμένη με την αισθητική πρόταση ολόκληρης της γενιάς.

Μολονότι το μυθιστόρημα του Κέρουακ, *«Στο δρόμο»* έκανε γνωστή την «μπιτ λογοτεχνία» στο πλατύ κοινό, ο λεπτός τόμος με τα ποιήματα του Γκίνσμπουργκ *«Ουρλιαχτό»* την έλουσε με φως. Οι ακαδημαϊκοί, καθηγητές πανεπιστημίου, οι κριτικοί και οι αναγνωρισμένοι ποιητές αμέσως έδειξαν καθαρά ποια ήταν η γνώμη τους για το *«Ουρλιαχτό»*: δεν ήθελαν να το αγγίξουν ούτε με το γάντι. Η ίδια αναστάτωση στα νερά της αμερικάνικης λογοτεχνίας είχε συμβεί ακριβώς εκατό χρόνια νωρίτερα, όταν ο Ουόλτ Ουίτμαν τύπωσε *«Τα φύλλα χλόης»*.

Τα βιβλία των «μπιτ» είναι σπάνια, ο Γκίνσμπουργκ ο ποιητής, ο Μπάροουζ με το *«Γυμνό Γεύμα»* του και ο Κέρουακ – ο μόνος που δοκίμασε να φτιάξει ένα έργο βασισμένο στο μύθο της άρνησης και της απόδρασης και του οφείλουμε βασικά δύο έργα τα *«Στο δρόμο»* και *«Οι Υποχθόνιοι»* – έχουν σα χαρακτηριστικό τους την εμβάθυνση στο νόημα της περιπέτειας.

Οι «μπιτ», με τον έναν ή με τον άλλον τρόπο, βίωναν και κατέγραφαν την εμπειρία του να ζει κανείς μέσα στα ερείπια του χαμένου ανθρώπινου πολιτισμού. Και αυτό συνέβαινε ως κοινωνικό φαινόμενο με τόση σφοδρότητα, για πρώτη φορά στις ΗΠΑ, και όπως αποδείχτηκε ήταν και η πρώτη φορά που συνέβη κάτι τέτοιο στον δυτικό κόσμο.

ΚΥΡΙΟΙ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΗΣ «ΜΠΗΤ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ»

Ο κεντρικός πυρήνας των «μπητ λογοτεχνών» περιλάμβανε τον συγγραφέα Τζακ Κέρουακ, τον ποιητή Άλεν Γκίνσμπουργκ και τον Γουίλιαμ Μπάροουζ ενώ σταδιακά προστέθηκαν και άλλες μονάδες, όπως οι ποιητές Γκάρι Σνάνιντερ, Μίχαελ Μκλούρ και Γκρέγκορι Κόρσο και ο συγγραφέας και εκδότης Λόρενς Φερλινγκέτι, ειδικότερα με την μετακίνηση της ομάδας στην περιοχή του Σαν Φρανσίσκο.

Ο Ουίλιαμ Μπάροουζ, επαναστάτης, συγγραφέας και καλλιτέχνης υπήρξε μια εμβληματική μορφή του εικοστού αιώνα. Θεωρείται πως επηρέασε τους πάντες και τα πάντα. Επηρέασε τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζουμε την τέχνη, επηρέασε τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζουμε τη ζωή. Επηρέασε το γράψιμο, την εικαστική έκφραση, τον κινηματογράφο, το ροκ. Ανακάτεψε την τράπουλα ξανά. Ανέτρεψε τα δεδομένα.

Γόνος μεγαλοαστικής οικογένειας, λαμπρός φοιτητής, ένας απ' τους γενάρχες του κινήματος των «μπητ», ακούσιος φονιάς της συζύγου του, ποιητής, περιπλανώμενος, ιδιωτικός ντετέκτιβ, απολυμαντής, αένας πειραματιστής, ανατρεπτικός μελετητής της γλωσσικής λειτουργίας, εικαστικός καλλιτέχνης και τόσα άλλα. Σωστά, πολύ σωστά, η ιέρεια του αμερικανικού πανκ, η Πάτι Σμιθ, λέει: «*Ήταν ο παππούς όλων μας*». Χώθηκε στον λαβύρινθο των τεχνητών παραδείσων, αλλά δεν χάθηκε καθώς με τη βοήθεια του γραψίματος κατάφερε και βγήκε από κει.

Ήταν κάτι πέρα από συγγραφέας, μολοντί θεωρούσε ύψιστη τιμή αυτό που είχε δηλώσει ο Μπέκετ για τον Μπάροουζ: «*Ναι, είναι ένας συγγραφέας*».

Όπως πολλοί συγγραφείς, ο Μπάροουζ επέδειξε από μικρός αδιαφορία για τις αθλήσεις, τα ομαδικά παιχνίδια, τους εφηβικούς κομπασμούς. Του άρεσε να παίζει σκάκι, του άρεσε να απομονώνεται, του άρεσε να διαβάζει. Και πάνω απ' όλα, ήθελε να γίνει συγγραφέας. Ο Μπάροουζ θα σπουδάσει φιλολογία στο Χάρβαρντ, όπου θα διακριθεί. Συνεχίζει με σπουδές ιατρικής στη Βιέννη, ενώ μετέπειτα θα παρακολουθήσει σεμινάρια εθνολογίας και αρχαιολογίας. Θα ταξιδέψει πολύ. Στην Ευρώπη, στη Νότια Αμερική, στη Βόρεια Αφρική. Θα καταγράφει διαρκώς τις εμπειρίες του σε σημειωματάρια που με τον καιρό έγιναν μικρά εικαστικά έργα και που έμελλε να αποτελέσουν πολλές φορές το πρώτο υλικό για τα πρωτότυπα αφηγήματά του. Και είναι μία από τις χαρακτηριστικές μεθόδους του: η καταγραφή όσων βλέπει σε συνδυασμό με την καταγραφή όσων αισθάνεται βαθιά μέσα του και όσων συνειρμών διεξάγονται εκείνη την ώρα στον εγκέφαλό του.

Στα μέσα της δεκαετίας του 1940 ο Μπάροουζ θα συνδεθεί φιλικά με τους Άλεν Γκίνσμπουργκ και Τζακ Κέρουακ, με τους οποίους θα αποτελέσει τον αρχικό και κεντρικό πυρήνα της «γενιάς μπητ». Ο Μπάροουζ θα είναι η πιο σεβαστή προσωπικότητα ανάμεσα στους άλλους «μπητ συγγραφείς και ποιητές», ο αδιαφιλονίκητος αντι-ηγέτης και κρυφός καθοδηγητής τους. Σκοτώνει κατά λάθος τη γυναίκα του και για να εξιλεωθεί γράφει και γράφει και γράφει: «Τζάνκι», «Αδελφή», «Απολυμαντής», «Το εισιτήριο που εξερράγη», «Νόβα Εξπρές», «Η μαλακή μηχανή»,

«Σε ποιον ανήκει η θανατηφόρος TV», «Οι τελευταίες λέξεις του Ντατς Σουλτς», «Τα άγρια αγόρια».

Κάποιο αχανές, αταξινόμητο, χαοτικό υλικό του θα λάβει, με τον καιρό, μορφή. Ο Τζακ Κέρουακ θα επιχειρήσει μια κρίσιμη τακτοποίηση όλων εκείνων των εκρηκτικών σελίδων και θα τους προσφέρει το όνομα που τις έκαναν τόσο γνωστές: «Γυμνό γεύμα» ένα εφιαλτικό, τραχύ, πρωτότυπο και εκρηκτικό μυθιστόρημα που αναγορεύτηκε σε οδόσημο της πρωτοπορίας του εικοστού αιώνα.

Ύστερα από ένα τέταρτο του αιώνα όλο εξορίες, περιπλανήσεις, περιπέτειες, ο Μπάροουζ θα επιστρέψει στην Αμερική όπου κάνει περιοδείες διαβάζοντας δημοσίως αποσπάσματα από το έργο του. Το 1977 διάβασε μαζί με τον θρυλικό Τένεσι Γουίλιαμς, τον συγγραφέα του «Λεωφορείον ο Πόθος». Το 1981 διάβασε μαζί με τον μετρ του θρίλερ, τον Στίβεν Κινγκ. Η μορφή του θα επηρεάζει ολοένα και περισσότερο το ροκ. Ήδη οι Beatles τον είχαν συμπεριλάβει στο εξώφυλλο του «Sergeant Pepper's Lonely Hearts Club Band», ενός από τους πιο ξακουστούς δίσκους στην ιστορία της μουσικής. Θα τον επισκέπτονται συχνά ο Φρανκ Ζάππα, ο Ντέιβιντ Μπερν, ο Ντέιβιντ Μπάουι, η Ντέμπι Χάρι (η Μπλόντι), ο Ίγκι Ποπ, και, φυσικά, η Πάτι Σμιθ.

Η ΣΚΟΤΕΙΝΗ ΠΛΕΥΡΑ

Η «γενιά των μπιτ» είχε όμως και τη σκοτεινή της πλευρά. Η ελευθερία δεν είναι πάντα διασκεδαστική. Υπήρχε τρέλα και εγκληματικότητα στα γονίδια της οικογένειας των μπιτ: ο Κέρουακ, ο Γκίνσμπεργκ και ο Μπάροουζ είχαν νοσηλευτεί σε ψυχιατρικά νοσοκομεία από τα 30 τους. Ο Κόρσο τελείωσε την τρίτοβάθμια εκπαίδευση στη φυλακή. Ο Μπάροουζ πυροβόλησε τη γυναίκα του στο κεφάλι, σκοτώνοντάς την κατά τη διάρκεια ενός παιχνιδιού του Γουλιέλμου Τέλλου στο Μεξικό και ήταν εθισμένος στα ναρκωτικά, με μικρά διαλείμματα, σε όλη του ζωή. Στο Σαν Φρανσίσκο, η σύντροφος του Νιλ Κάσαντι, πήδηξε από την ταρατσα ενός κτιρίου, ενώ μια θαυμάστρια του Γκίνσμπεργκ, αυτοκτόνησε όταν αυτός βρισκόταν στη Βομβάη το 1962. Πολλοί από τους συγγραφείς της «γενιάς των μπιτ» πειραματίστηκαν με ψυχοτρόπες ουσίες, κυρίως παραισθησιογόνα, καταγράφοντας τις εμπειρίες τους στα έργα τους.

Τι ήταν, λοιπόν, η «γενιά των μπιτ»; «Μια παρέα φίλων με τον ίδιο τρόπο σκέψης» θα πει κάποτε ο Άλεν Γκίνσμπεργκ. Ο Τζακ Κέρουακ, μιλώντας στο «Esquire» τον Μάρτιο του 1958, υπήρξε πιο αναλυτικός: «Η Γενιά των Μπιτ ήταν ένα όραμα που είχαμε στα τέλη της δεκαετίας του '40, μιας γενιά “τρελών”, φωτισμένων χίπστερ που ξαφνικά ανατέλλουν και περιπλανώνται στην Αμερική αλητεύοντας, κάνοντας οτοστόπ παντού, ρακένδυτοι, μακάριοι, όμορφοι με έναν άσχημο, αλλά γοητευτικό τρόπο – ένα όραμα που αλιεύαμε από τον τρόπο που αντιλαμβανόμασταν τη λέξη “μπιτ” να μιλιέται στις γωνιές του δρόμου, στην Times Square και στο Village και στο κέντρο άλλων πόλεων τις νύχτες της μεταπολεμικής Αμερικής. Μπιτ σημαίνει να είσαι

στην ψάθα, αλλά γεμάτος έντονα “πιστεύω”». Ενώ ο Άλεν Γκίνσμπεργκ συμπληρώνει: «Ο όρος «μπιτ» είναι ο όρος που δόθηκε σε μια παρέα. Εμάς δεν μας πολυενδιέφερε να βαφτιστούμε κάπως. Άλλοι μας βάφτισαν. Είχαμε δύο επιλογές... Ή να χάσουμε τον χρόνο μας προσπαθώντας να απαλλαγούμε από την ταμπέλα ή να τη χρυσώσουμε!...»

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

The Ticket That Exploded

shuffle
cut

"Pack your ermines, Mary" -(Female impersonators pack in shabby dressing room - riot noises in the distance ----Scene opens into other dressing rooms and transient hotels --
- switch to office of the Carny Manager - riot noises moving closer - police whistles, machine guns, slamming shop shutters - cut-ups of riot news reels)

"What's this reality con?" —(Vista of tombstones and lavatories - hospitals, flophouses, asylums --- grey dish water smell of institution cooking - whine of dying people "Lord, Lord, i don't even feel like a human" - "So we drove down to St. Petersburg and, Mother didn't like it at all" - The riot noises swell to a vast adolescent muttering - boys armed with switchblades and bicycle chains — A cobblestone snättesttñe window of the carny office – As the outside air rushes in the carny manager coughs and sputters - "And the law is moving in fast" — (Nova police stand before a switchboard that lights up as their agents make arrest and question suspects -- "I'm not taking the rap for those board bastards -- i'm going to rat on everybody" — The lights extend, closing round the board

-
"The marks are out there pawing the ground"- (riot shots of all times and places) —

"What's this Green Deal?" — (Green vegetable junkies suck oxygen of the earth) -

"You trying to short-time someone, Jack?" - (subliminal slow motion on the screen - venereal disease pins at 35 frames per second) —

"Take that heavy metal business to Walgreen's" — (heavy metal junkies on the rod in a blue mist of vaporized bank notes) -

"What's this orgasm death?" – (Ejaculating bodies hang from gallows goosed by giggling green street boys - Condemned prisoners twist in cyanide fumes under civil leer of the witness — Middle-aged cardiac dies on the young model who pushes the corpse away in disgust - "Horrible old character got physical and died in me") --

"Who cooked up these ovens?" - Flash prisoners in the ovens + lattice of white-hot metal closing round them - phosphorescent smoldering shag heaps of Minrand. heat cutting off the sources of animal life --Crabs sidle from cone-shaped nests -- "Zero eaten by crab") --

"What's this "White Smoke"? - (Sick addicts in pre cinct cells give off the colorless no-smell of death - A white smoke spreads over the blighted earth) -

"Boys we been subliminated" - (Newspapers, magazines, muttering voices on TV and radio - "birth and death and the human condition --- always been that way and always will — Besides you can't do anything - Don't stick your neck out - Don't get ulcers")

"Call in the Old Doctor" (The doctor on stage - He sucks all the newsreels of riot and hate faces into him Riot pictures freeze to stills as he brings his hands down - Klunk) -

"Now some wise characters think they can call the OIN Doctor twice" (Newsreels and riot noises shut off - Cota blue silence of interstellar space closes round the board table ---- A guard reaches for his vibrating camera gun -- "Won't do you a bit of good -- had every weapon in the galaxy pulled on me one time or another" Flash Ovens - Flash Orgasm Sting=White Smoke drifts away and leaves the doctor still standing there -- board books spread out on the table like a pack of tarot cards - The doctor folds the cards together - The board disappears in a silver flash) — "He quiets you" —

And so we turn over the board books written in symbols of a time that meanwhile I had forgotten - Like this:

\$. _American scent of memory pictures -- sexual frustration - Scandinavia outhouse skin put it on -% criminal street boy of dying peoples - easily corrupted and shoved humiliations - Away from me, these association locks -- Pictures Shatter a window in stupid pressure group relying on rectum - Board members, look out - Technical brains melted the law - Control machine is disconnected by nova police — Look at the bread line Their boy entered the '20s in drag from collaborators -- Liars spread slow-motion flashes -- Board book symbols refer to association locks -- information files of human nights there - collaborators with any people anywhere on dead nitrous flesh -- Traitors to all souls everywhere travel there -- As word dust falls cross newsprint of the earth, voices won't do a bit of good - The Old Doctor cleaving a heavy frustration and humiliation account -- Hurry up please -- The board is near right now relying on money, fading voices + Control machine is disconnected - Word fell out of here through the glass and metal streets -- God of Panic pipes blue notes through dying peoples - The law is dust - The Wired structure of reality went up in slow-motion flashes ----

Invisible intervention of a time forgotten -- slow water dripping on a garage - voices in other dressing rooms — “Turn around — Bend over” — poisonous cloud of other flesh -- Scandinavia outhouse skin on the co-pilot--- Sat helpless while the invading force guided humiliations -

“You see, son, we were the only riders ---- Mutual erections fading through dusty air of gymnasiums - Folding cocks disappear on dead nitrous flesh --- Point of these exercises is to maintain the local line -- Sinking ship trying source of frustration to buy ersatz summons” —

Yes, you have a doorway --- Ali blew the smoke and waved his hands - “Abracadabra” - distant events in green neon -- you the smoke --- The man laughed — Ali, muttering in the dog rotation ----old mirror bent over a chair -- controlled drum www on the crumpled form --- Many names murmur cloth that fell in a heap - Flute went out shutting the door -- luminous grey flakes falling

Galaxies pulled green troops in the streets -- Impressions suddenly collapse to a heap - --- (Motions with his hand) --- Guards fold now - Dodging from side to side over spots of weakness opened a great rent - Now Ali doubled back from above punch cards — There was nothing but a smear of grey substance barring his way to the towers - Film set goes up in red nitrous smoke -- Remember show price? Know who I am? Yes talking to you board members. I don't talk often and I don't talk long. You smell Hiroshima? You know who I am now? Senior Deadline has come to call: Did you think you could call me and not pay you welching board bastards?

Set your Geiger counters forward an hour. Captain Clark welcomes you aboard.. Last rights. . Mr Deadline is here to call..

(The concept of Deadliners I owe to a story that appeared in New World Science Fiction. . Nova Publications. . 7 Grape St. High Holborn London Vol 49 June.. “The Star Virus” by J. Barryington Bayley.. Deadliners in this story are space travelers across light-years who have lost all human contacts and fears. They play a form of nuclear poker. Calling in this game can explode the players and the premises)

“Why you might have taken half the planet with you,” exclaims an inexperienced Deadliner.

“The whole of it, mate.”

"You touched a pack of cards --- You see, son, voices muttering in the dog rotation: 'Pain and pleasure -or gasm death --- flesh' - desolate underbrush of old West erns -

battered phonograph sex scenes - courage to pass without doing things - If you'll just stay near right now - be shifted harsh at the Ovens -- Mutual erections fading, kid - Have to square it with him --- We were all junkies and dead train whistles the local line — Look down along a brass bed - Many names murmur of human nights there- I am dying cross newspapers of the earth

_Stranger lips bring down death -- breathless flute through Ali's body --- fading my name ---- newsreels of riot frozen to stills -- Whiffs of evening breeze”

“Call the Old Doctor twice? — cleaving a summons — Marks closed your account — Hurry up, please - There is only the silence of water smiles dimmer at the edges - I don't see anybody here -- You made a wide U turn back to camera gun - Vaudeville voices won't do you a bit of good -- green troops in the area - The White Smoke drifts away”

“But i got the area trade — Impressions of Present Time”

Makes a folding motion with his hands -- Guards fold together and disappear - People gone - Well fade out in other flesh armed with switchblades and bicycle chains -- Pictures shatter a window in the office -- Spat tered light on naked rectum --Young faces melted the law in dead nitrous streets -- Errand boys closing round the board -

“What's this green boy entered the '20s in drag from sinking ship?” -

“You trying sources of slow-motion flashes on the screen?” —

“Boneless mummy was death in the last Walgreen's — we don't want it

“We been subliminated in doorway” -

Errand boy from last parasite muttering beside you - great wind voices on those tracks --- remitted muttering: “Not think the Doctor on stage” and “Who am i to say more?”

Empty all the hate faces sucked into fear -- crumpled cloth bodies — open shirt flapping --- some wise characters — All right, doctor - Vapor trails writing the sky --- Newsreels shut off ---- Magazines screaming on the par asite --- The radio muttering - “The Doctor on stage” —

All the hate faces sucked into release without more ado what? - bodies and water everywhere - The Oven rousers gave off a stench of rotten lips departed - Move in fast --- Interrogate substance of the other - Boneless mummy moved with the speed of "want it?" Empty Hesu of KY and rectal mucus last gate from human form They twisted through open shirt flapping against each other ---- Hands goosed the ass — Penis" spurted again - the gate from burning sex skin -- Empty faces sucked in other apparatus — great wind voices beside you -- the Doctor on stage - "Out of here, female impersonators” — orgasm of memory pictures --- people gone ---

“All right, doctor, before newsreels shut off indications enough -- i told you i would come back beside him - He could move now -healed scars - courage to pass without doing pictures" -

"i'm going now - We were all junkies ---- Now some wise characters think guards and weapons of the enemy were all right --Suddenly shut off with camera gun and static - We see all the Garden of Delights in a flash like a pack of cards - He felt a little pleasure --- sex scenes of all times” -

“Old Doctor twice? Cleaving a heavy erogenous mes sage reflected in your account -- Hurry up, please - empty flesh dimmer at the edges - God of Panic piping blue notes touched a pack of cards — Through the glass we see all the pictures -- invisible orgasm death skin on the co-pilot -- Batterea phonograph talks humiliations — Poisonous cloud near right now”

“Fading, kid - Voices in other dressing, with the St. Louis suburb - The local line bends over rectum of broken nights — Fading my name through dying air” —

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Junkie , 1953, Ace Books, United States

Πολλές εκφράσεις του βιβλίου προέρχονται από το Junkie, καθώς είναι το μοναδικό βιβλίο που έχει γράψει ο Μπάροουζ σε γραμμική αφήγηση

- Queer, 1985, Viking Press, United States
- Naked Lunch, 1959, Grove Press, Inc. New York
- The Nova Trilogy:
- The Soft Machine, 1961, Olympia Press, United States
- The Ticket That Exploded, 1967, Grove Press, Inc. New York
- Nova Express, 1964, Grove Press, United States

Τα βιβλία του Μπάροουζ αποτέλεσαν πηγή για υλικό, καθώς πολλές φράσεις του “The ticket that exploded” υπήρχαν μέσα σε αυτά.

- Θεωρία και πράξη της Μετάφρασης, Γιώργος Κεντρωτής, Εκδόσεις Δίαυλος, 1996

Το βιβλίο αυτό αποτελεί βασική βιβλιογραφική πηγή του Τμήματος Ξένων Γλωσσών Μετάφρασης και Διερμηνείας.

- Νεωτερικός Ευρωπαϊκός Πολιτισμός, Νίκος Παπαδημητρίου, Εκδόσεις Gutenberg, 2013
- Ένα μετανεωτερικό Requiem, Νίκος Παπαδημητρίου, Εκδόσεις Gutenberg, 2017

Σε ένα σημείο του βιβλίου βρίσκονται τα εξής λόγια:

«Μένει η αφήγηση, ή μάλλον η αναδιάταξη των λέξεών της από τον Μπάροουζ . Αποδομώντας κυριολεκτικώς το κείμενο, ο Μπάροουζ κατασκευάζει μία αναδομημένη , μη γραμμική αφήγηση, πολύ κοντά στους ντανταϊστές, αλλά μόνο φαινομενικά: δεν είναι απλώς η υπέρβαση των αφηγηματικών κανόνων ή η ανατροπή του νοήματος, αλλά η παραλληλότητα των νοημάτων της αφήγησης, η αντιστικτική σχέση με τον εαυτό της μέσα από την επανατοποθέτηση των παραγράφων που δημιουργούν νοήματα διαφορετικά από τα αρχικά χωρίς να τα εξαφανίζουν.»

Αυτά τα λόγια αποτέλεσαν το έναυσμα για να γνωρίσω τον Μπάροουζ.

- https://www.lifo.gr/articles/book_articles/41914/giati-o-oyiliam-sioyarnt-mparooyz-itan-o-pappoys-olon-mas

Αφορά το συνολικό έργο του Μπάροουζ που άφησε εποχή. Τελευταία επίσκεψη: 18/1/2020

- https://www.anarkismo.net/article/18846?author_name=5&userlanguage=it&save_prefs=true

Αφορά τη Γενιά Μπητ. Τελευταία επίσκεψη: 2/2/2020

- <http://movies2.nytimes.com/books/00/02/13/specials/burroughs-ticket.html>

Αφορά το γενικότερο έργο του Μπάροουζ. Τελευταία επίσκεψη: 27/1/2020

ΤΕΛΟΣ